

Půvabná Afrodita
Má rozpuštěné vlasy
A v parku staví na odiv
Své zkamenělé krásy
Se sluncem na šíji
S měsícem na spáncích
Břečťan ji ovíjí
Jen ten to zatím stih
I vítr zatím ztich
A přestat nemíní
Pro něho není hřích
Milovat bohyni
Zvláště když je bohyní lásky

Líbezná Afrodita
Má tamaryšky v míse
A ... která stoupá z nich
Tisíc let opíjí se
Smekáme čepice
A jdeme jí úctu vzdát
Je skvělým objektem
Pro fotoaparát
Pak její majestát
Schováme do skříní
Není čas milovat
Ani tu bohyni
I když je bohyní lásky

Proč jen jsme Afroditě
A její něžné kráse
Stavěli pomník z mramoru
Ta z pěny zrodila se
Smekáme čepice
A jdeme se poklonit
Proč ale nezkusit
Se kolem ramen vzít
Znovu tak postavit
Pomník té bohyni
Půvabné bohyni lásky